

ZLATÁ KDYŽ SLUNEČNÍ ZÁŘE SE OBJEVÍ 215

Joh. Georg Ebeling 1666

1. Zla-tá když slu-neč-ní zá-ře se ob-je-ví,
 pře-ná-ší ze-mi z noč-ní-ho sně-ní
 v za-čá-tek no-vé-ho Bo-ží-ho dne.
 Zemle-né tě-lo, jež spá-nek mít smě-lo,
 ra-do-stně vstá-vá a dí-ky své vzdá-vá,
 vždyť mu zas no-vý den da-ro-val Pán.

2. Radostně zpívejme, Pánu tak děkujme / za všechnu milost, lásku a věrnost, / kterou nám den po dni prokazuje. / Boží dar písně nám pomáhá z tísně, / zaplaší úzkost a přemáhá bolest, / dodává odvahy životem jít.

3. Trápení, bolesti pomáhá unést – / nad vzdutým mořem, nad lidským hořem / vysvitne konečně toužený mír: / bez konce radost a ztišení plnost / bude nám dána, až nebeská brána / otevře cestu, kde příbytek má. P. Gerhardt 1666 / J. Ch. Hrejsová

Vinný kmen

318

Svou sí-lu nám dá-váš jak vinný kmen mí-zu svou
 dá výhonkům. Svou sílu nám dáváš jak vinný kmen
 mí-zu svou dá vý-hon-kům. Dej nám jít v lásce své
 dej nám jít v síle své. Svět poz-ná nejde to žít
 bez plodů té révy tvé výbor-né. Svou sílu nám
 dá-váš jak vin-ný kmen mí-zu svou dá vý-hon-kům.

Původní text

You are the vine, we are the branches;
 Keep us abiding in You.
 You are the vine, we are the branches;
 Keep us abiding in You.
 And we'll go in Your love;
 And we'll go in Your name;
 That the world will surely know
 that You have power to heal and to save.
 You are the vine, we are the branches;
 Keep us abiding in You.

J 13,34–35 J 15,1–11 Fp 4,13